

Miserend

December 24-én, Ádám, Éva napján mindkét templomban délután 16 órakor kezdődik Karácsony ünneplése. Csabán a gyerekek pástorjátékán vehetünk részt, Ligeten szentmisével egybekötve ünnepeljük Szent Ferenc karácsonyát. Jászfalun este 22 órakor, Ligeten 22 órakor, Csabán éjfélkor tartunk ünnepi, karácsonyi szentmisét. Az Egyházközségi Nővérek kápolnájában szeretettel várják éjféli misére a környékbeli, idős testvéreket.

December 25-én, Karácsony napján, mindenhol vasárnapi miserendet tartunk. Piliscsabán 9 órai kezdettel szlovák nyelvű mise is lesz.

December 26-án, Karácsony másnapján Csabán és Ligeten egyaránt 11 órakor lesznek szentmisék. Vasárnap előesti szentmisét az ünnepre való tekintettel szombaton kivételesen nem tartunk.

December 27-én, Szent Család vasárnapján, este 18:30-kor kezdődik a klotildligeti templomban a karácsonyi hangverseny, melyre mindenkit szeretettel várunk. A plakát az ünnepek során a hirdetőablán már látható lesz.

December 27-én Szent Család vasárnapján, a szentmisék kapcsán tartjuk templomainkban a borszentelést.

december 20. Advent 4. vasárnapja
9, 11, 20 óra

december 21. hétfő 6 óra

december 22. kedd 6:30

december 23. szerda 6 óra

december 24. csütörtök
Greccio 16 óra
karácsonyi előesti mise 22 óra

december 25. Karácsony
9, 11, 20 óra

december 26. szombat 11 óra

december 27. Szent Család ünnepe
ünnepi szentmise 9 óra
családok miséje 11 óra
egyetemi mise 20 óra
ISám 1,20-22.24-28;
1Jn 3,1-2.21-24;
Lk 2,41-52

Pilisjászfalu:

december 24. csütörtök 22 óra

december 25. péntek 17 óra

december 27. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

december 20. vasárnap
regnumi mise 8:30
ünnepi szentmise 11 óra

december 22. kedd 6 óra

december 24. csütörtök 24 óra

december 25. péntek 9, 11 óra

december 26. szombat 11 óra

december 27. vasárnap
ünnepi mise 11 óra

Heti imaszándék

Imádkozzunk az egyedülállókért, özvegyekért, magányosan élő testvéreinkért.
Nehézségeikben az ima erejéből kapjanak hitet, reményt és bátorítást.

„...taníts meg minket...”

„Ő Napkelet, örök fény ragyogása, igazság Napja: jöjj el és világosíts meg minket, kik sötétségben ülünk és a halál árnyékában!” – zeng az adventi liturgia varázslatos szépségű énekeinek, az Ó-anti fonáknak egyike.

Miközben Egyházunk ajkán e végtelen finomságú igék, a várakozásnak és vágyakozásnak sóhajai szólnak, kint a világban már régen fényárban úszik minden, s a hangerő is a tetőpontjára emelkedett. A közeledő ünnep a mai világban kevésbé a várakozásnak adja okát, annál inkább a pénzcsinálásnak, pénzköltésnek, valamint a programozásnak. Ez a december is kiváló lehetőséget nyújtott mindannyiunk számára egy jó kis infarktus összeszedésére. Koncertek tucatjai, „karácsonyi hangulat” múzeumban, plázában és munkahelyen, öko-design zöldág workshop. Gyermekünk néme-lyike 2-3 betlehemes játék szövege között botladozik, s mi, fölnöttek garantáltan kicsúszunk az időből.

Miért estünk e túlzásokba? Miért néz ki így évről évre Adventünk, mikor mind-

annyian érezzük, hogy mindez valahol pótcselekvés, és tapasztaljuk, hogy ünnepünk ettől nem több lesz, hanem sokkal inkább szegényedik?

A hagyományos karácsonyon nem volt ajándékozás, vagy ha mégis, az „érték-telen”, ám személyes, lelki és szimbolikus ajándék volt. A haragosok kibékültek egymással, a kölcsönben lévő dolgokat visszaadták. A falut kántálások, köszöntések hangjai töltöték be. Jelképes ajándékokat: diót, mézet, fokhagymát, ostyát ajándékoztak. A régi ember tudott rítust tenni: zöld ágat hajtattott, szenteste megtisztálkodott a kút vizében, szalmát tett a családi ünnepi asztal alá, hogy a születő Kisdednek helye legyen (hisz tudta, hogy ahol ketten-hárman együtt vannak az Ő nevében, ott jelen van), szertartásosan fölívta a család egységét jelképező almát. És: tudott imádkozni. „Begyűtt Jézus a házamba, házam közepében megáll...” – szól az egyik karácsony-éji imádság. „Én fölkelék jó reggel, hajnalba”, föltekinték magas mennyországba. Ottan láték egy rengő bölsőcskét,

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
Megjelenik: minden vasárnap
2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
☎ (30) 748-4427
szarazlaszlo@gmail.com

abban fekszik az Úr Jézus Krisztus” – így a másik.

A népi vallásosság hagyományos formáiból ma is rengeteget tanulhatunk. Mindazonáltal ha vissza akarunk találni az ünnephez, az igazi kapaszkodót, a megbízható, tiszta forrást Egyházunk életének szívdobogása és leghitelesebb szava, a liturgia jelenti. Mindaddig, amíg azt a régít elhagyjuk de ezt még nem tanultuk meg, addig, a kettő közötti állapotban van szükségünk pótszelekvésekre.

Odo Casel, a liturgikus megújulás jeles teológusa írja: „A liturgia Krisztusnak az egyháznak és az egyház által rituálisan megvalósuló megváltás-műve, vagyis az Isten üdvözítő cselekedete a

jelek fátyola alatt.”

Vagyis: Egyházunk szertartásaiban valósággá válik számunkra is mindaz, amit Jézus történelmi életében egykor megvalósított.

Vagyis: a liturgikus jelek fátyola alatt Karácsonykor valóságosan megszületik számunkra Jézus!

Nem pont ez az, amire vágyunk?

Zárja e kis töprengést még egy az Ó-antifonák sorozatából: „Ó Bölcsesség, ki a Fölségesnek szájából származol, ki a mindenséget egyik végétől másikig erősen átfogod és jóságosan el is rendez: jöjj el és taníts meg minket az okosság útjaira!”

Kovács Márton

Lépjetek be és lássátok!

A mai vasárnapon, néhány nappal az ünnep előtt, tisztázzuk szívünk szándékát! Mit várunk a karácsonytól? Mit várunk az ünneptől?

„Jézus Krisztus születése így történt: Anyja, Mária, jegyese volt Józsefnek. Mielőtt azonban egybekeltek volna, kitűnt, hogy Mária gyermeket fogant méhében a Szentlélektől. A férje, József igaz ember volt, nem akarta őt megszegyeníteni, ezért úgy határozott, hogy titokban bocsátja el. Míg ezen töprengett, megjelent neki álmában az Úr anyyala, és így szólt: «József, Dávid fia, ne félj attól, hogy feleségül vedd Máriát, mert a benne fogant élet a Szentlélektől van. Fia születik majd, akit Jézusnak nevezel, mert ő váltja meg népét bűneitől.»

Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr a próféta által

mondott: Íme, a Szűz gyermeket fogant és fiút szül, és az Emmánuel nevet adják neki, ami azt jelenti: „Velünk az Isten”. Amikor József felébredt álmából, úgy cselekedett, amint az Úr anyyala megparancsolta neki. Magához vette feleségét.” [Mt 1,18-24]

Kispap koromban szívesen olvastam a katolikus hitre tért tudósok, művészek és más hírességek életrajzát. Emlékszem többek között egy angol származású íróra, akinek a nevét most idő hiányában nem kerestem meg, de talán nem is neve a fontos. Ő anglikán vallású családban született, de tizenhat esztendősen elhagyta hitét. Gyermekkorában inkább felszínes volt vallásossága, ezért aztán oly könnyen vetette le ősei hitét, mint egy kinőtt kabátot szokás levetni. Tíz évig tartó hitetlen életmód után tért meg, de nem az angli

kán vallásba tért vissza, hanem a katolikus Egyházba kérte felvételét. Később sokszor megkérdezték tőle anglikán ismerősei és régi barátai, hogy milyen a katolikus Egyház? Nagyon megjegyeztem a történetéből, hogy ilyenkor mindenkinek ezt a választ adta: „Lépjetek be és lássátok!”

Advent negyedik vasárnapján, a karácsonyi ünnep kapuján, mintha csak egy égi hang szólna hozzánk: „Lépjetek be és lássátok!” Adventi utunkat végigjárva lépjünk be a betlehemi barlangba és lássuk a Gyermeket! De miként az anglikán vallásból sem tér át mindenki a katolikus hitre, s ahogy a gyermekkorukban csupán felszínes vallásosságig jutottak sem lépik át valamennyien a meggyőződéses hit határát, ugyanúgy sokak maradnak csupán külső szemlélői a karácsony ünnepének. Az ünnepi órákban értetlenül állnak majd, a karácsony elmúltával pedig siránkoznak, hogy a mai karácsonyok már nem az igaziak. Napjainkban is beteljesednek azok a szavak, amelyeket Szent Máté evangéliumának elején olvashatunk: „A világosság a világba jött, de mégsem ismerte fel a világ” [Jn 1,10]. Nem lépnek be az Isten titkainak világába és nem akarnak látni. Az utolsó adventi vasárnap evangéliuma segít minket, hogy közelebb kerüljünk a karácsony titkához, a megváltás titkához, Isten titkához. Mária jegyeseinek, Józsefnek az álmából megtudjuk, hogy a gyermek a Szentlélek közreműködésének köszönhetően fog

megszületni. Az álomban hallott anyagi szó elárulja továbbá, hogy a születendő gyermek váltja meg a népet bűneitől, azaz ő a Megváltó. Az álom leírását követően Szent Máté Izajás próféta jövendölését idézi, amelyből megismerjük, hogy szüztől születik a megváltó, akit Emmanuelnek fognak hívni. A Gyermek születése bizonyosságot hoz nekünk, embereknek, hogy velünk az Isten, aki nem hagy el minket. A mai vasárnapon, néhány nappal az ünnep előtt, tisztázzuk szívünk szándékát! Mit várunk a karácsonytól? Mit várunk az ünneptől? Nyugalmat, pihenést, szabadidőt a decemberi rohanás és az egész évi munka után? Kellemes érzéseket, amelyeket talán boldogságnak érzünk? Vagy talán a gyermekkori élmények feléledését várjuk? Esetleg megelégszünk néhány ajándékkal, amit családtagjainktól kapunk? Mit várunk a karácsonytól? Kit akarunk látni? Kivel szeretnénk találkozni?

A Karácsony az Isten-látás ünnepe. Ilyenkor minden szem, minden hívó ember szeme a jászolra szegeződik. Még az utolsó adventi napokban is oly sok minden vonja el figyelmünket a lényegről, a Gyermekről, az igazi Világosságról. Ne engedjünk a csábításnak! Lépjünk be hittel a betlehemi barlangba és lássunk! Hallgassunk az isteni küldöttekre, ismerjük fel az isteni jeleket, szívleljük meg Isten üzenetét!

Lépjünk be és lássunk!

Horváth István Sándor/Magyar Kurír

Egyházközségünk naptára családi naptár formájában kapható 2000 Ft-os áron. A naptár nem kereskedelmi termék, hanem a mi naptárunk, mely közösségünk programjairól tájékoztat, s melynek önköltségen felüli összegével közösségi életünket támogathatjuk.